

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/55/EY,

annettu 26 päivänä toukokuuta 2008,

keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä

(Kodifioitu toisinto)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ei mahdollista yhteisön säännösten yhtenäistä ja tasapuolista soveltamista varsinkaan yhteisen maatalouspolitiikan alalla, ja se helpottaa vilpillisiä toimia.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 ja 94 artiklan,

(3) On tarpeen vastata yhteisön ja jäsenvaltioiden taloudellisiin etuihin sekä sisämarkkinoihin kohdistuvien petosten kasvavaan uhkaan siten, että voidaan taata paremmin sisämarkkinoiden kilpailukyky ja verotuksellinen neutraliteetti.

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

(4) Tämän vuoksi on tarpeen antaa yhteisiä sääntöjä keskinäisestä avunannosta perinnässä.

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

(5) Näitä sääntöjä olisi sovellettava Euroopan maatalouden tukirahaston ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista eri toimenpiteistä aiheutuvien saatavien, maksujen ja tuontija vientimaksujen, arvolisäverojen, yhdenmukaistettujen valmisteverojen (valmistetun tupakan, alkoholin ja alkoholijuomien ja kivennäisöljyjen), tulo- ja varallisuusverojen sekä vakuutusmaksuverojen perintään. Sääntöjä olisi sovellettava myös näihin saataviin liittyvien hallinnollisten rangaistusmaksujen ja sakkojen, lukuun ottamatta luonteeltaan rikosoikeudellisia rangaistuksia, korkojen ja kulujen perintään.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15 päivänä maaliskuuta 1976 annettua neuvoston direktiiviä 76/308/ETY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.

(2) Perintää koskevat kansalliset säännökset muodostavat jo siksi, että niiden soveltamisala rajoittuu kansalliselle alueelle, esteen sisämarkkinoiden toiminnalle. Tämä tilanne

(6) Keskinäisen avunannon olisi tapahduttava siten, että viranomaisen, jolta avunantoa pyydetään, toisaalta toimittaa avunantoa pyytävälle viranomaiselle tämän tarvitsemat tiedot ensin mainitun viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa syntyneiden saatavien perintää varten ja ilmoittaa velalliselle kaikista tästä jäsenvaltiosta peräisin olevista ja näihin saataviin liittyvistä asiakirjoista sekä toisaalta perii avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä saatavat, jotka ovat syntyneet avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 19. kesäkuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽²⁾ EUVL C 93, 27.4.2007, s. 15.⁽³⁾ EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktiivi sellaisena kuin se on viimiksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla. Direktiivin alkuperäinen nimi oli "Neuvoston direktiivi 76/308/ETY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 1976, keskinäisestä avunannosta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista toimista aiheutuvien saatavien sekä maatalousmaksujen ja tullien perinnässä". Sitä on muutettu direktiivillä 79/1071/ETY (EYVL L 331, 27.12.1979, s. 10), direktiivillä 92/12/ETY (EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1) ja direktiivillä 2001/44/EY (EYVL L 175, 28.6.2001, s. 17).⁽⁴⁾ Katso liitteessä I oleva A ja B osa.

(7) Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, olisi käytettävä näitä eri avunantomuotoja noudattaen kotipaikkajäsenvaltion lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

- (8) On aiheellista määrittää edellytykset, joilla avunantoa pyytävän viranomaisen on laadittava avunantopyynnöt, sekä rajata erityisolosuhteet, joissa viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, voi tietyissä tapauksissa jättää pyynnön täyttämättä.
- (9) Perintäpyynnön kohteena olevien saatavien perinnän tehostamiseksi olisi sen viranomaisen, jolle perintäpyyntö osoitetaan, periaatteessa käsiteltävä saatavan perinnän mahdollistavaa asiakirjaa kotipaikkajäsenvaltion asiakirjana.
- (10) Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, joutuessa toimimaan avunantoa pyytävän viranomaisen puolesta saatavan perimiseksi sen olisi voitava, jos sen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevat säännökset sen mahdollistavat, ja avunantoa pyytävän viranomaisen suostumuksella, myöntää velalliselle maksuaikaa tai mahdollisuus maksaa vähittäin. Näiden maksutapojen myöntämisestä mahdollisesti saatavat korot olisi siirrettävä avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltioon.
- (11) Avunantoa pyytävän viranomaisen perustellusta pyynnöstä viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, olisi myös voitava, jos sen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevat säännökset sen mahdollistavat, toteuttaa varotoimenpiteitä avunantoa pyytävässä jäsenvaltiossa syntyneiden saatavien perinnän varmistamiseksi. Näihin saataviin ei välttämättä sovelleta samankaltaisten saatavien etuoikeuksia sen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, jolle pyyntö osoitetaan.
- (12) Perintämenettelyn aikana sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltiossa se, jota asia koskee, voi kiistää saatavan tai avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa annetun asiakirjan, joka mahdollistaa saatavan perimisen. Tällöin on aiheellista säätää, että sen, jota asia koskee, on annettava kiistetty toimi avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen käsiteltäväksi ja että viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on lykättävä aloittamaansa täytäntöönpanomenettelyä, kunnes kyseinen toimivaltainen laitos on tehnyt päätöksen asiassa, jolle avunantoa pyytävä viranomaisen vaadi muuta.
- (13) On aiheellista säätää, että perintään liittyvän keskinäisen avunannon yhteydessä toimitettuja asiakirjoja ja tietoja ei saa käyttää muihin tarkoituksiin.
- (14) Keskinäinen avunanto perintäasioissa ei voi kuin poikkeustapauksissa perustua taloudelliseen hyötyyn tai osuuteen saavutetuista tuloksista, mutta jäsenvaltioiden olisi voitava sopia korvausjärjestelyistä, jos perintä on erityisen ongelmallista.
- (15) Tämä direktiivi ei saisi johtaa sellaisen tiettyjen jäsenvaltioiden keskinäisen avunannon rajoittamiseen, joka perustuu kahdenvälisiin tai monenvälisiin sopimuksiin tai järjestelyihin.
- (16) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (17) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä I olevassa C osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten on sisällettävä sen varmistamiseksi, että jokaisessa jäsenvaltiossa voidaan periaatteessa jäsenvaltiossa syntyneitä 2 artiklassa tarkoitettuja saatavia.

2 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin saataviin, jotka liittyvät:

- a) hyvityksiin, interventioihin ja muihin toimenpiteisiin, jotka kuuluvat Euroopan maatalouden tukirahaston ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston kokonaisu- tai osittaisrahoitusjärjestelmään, mukaan lukien näiden toimien yhteydessä perittävät määrät;
- b) sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisiin maksuihin;
- c) tuontimaksuihin;
- d) vientimaksuihin;
- e) arvonlisäveroon;
- f) valmisteveroihin, joita kannetaan:
 - i) tupakkatuotteista,
 - ii) alkoholista ja alkoholijuomista, ja
 - iii) kivennäisöljyistä;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

g) tulo- ja varallisuusveroihin;

h) vakuutusmaksuveroihin;

i) edellä a–h alakohdassa tarkoitettuihin saataviin liittyviin korkoihin, hallinnollisiin rangaistumaksuihin ja sakkoihin sekä kuluihin, lukuun ottamatta luonteeltaan rikosoikeudellisia rangaistuksia sellaisina kuin ne on määritelty sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion voimassa olevassa lainsäädännössä.

Tätä direktiiviä sovelletaan myös saataviin, jotka liittyvät ja jotka mahdollisesti lisätään 3 artiklan 6 alakohdassa tarkoitettuihin vakuutusmaksuveroihin, tai ne korvaaviin luonteeltaan samantilaisiin tai vastaaviin saataviin. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen ja komissiolle näiden verojen voimaantulopäivät.

3 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'avunantoa pyytävällä viranomaisella' jonkin jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, joka laatii 2 artiklassa tarkoitettuun saatavaan liittyvän avunantopyynnön;
- 2) 'viranomaisella, jolle pyyntö osoitetaan' jonkin jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jolle avunantopyyntö osoitetaan;
- 3) 'tuontimaksuilla' tulliveroja ja vaikutuksiltaan vastaavia tuonnin yhteydessä perittäviä veroja, sekä tuontimaksuja, jotka on vahvistettu yhteisen maatalouspolitiikan tai tiettyihin maataloustuotteista jalostettuihin tuotteisiin sovellettavien erityisjärjestelyjen puitteissa;
- 4) 'vientimaksuilla' tulliveroja ja vaikutuksiltaan vastaavia vientin yhteydessä perittäviä veroja, sekä vientimaksuja, jotka on vahvistettu yhteisen maatalouspolitiikan tai tiettyihin maataloustuotteista jalostettuihin tuotteisiin sovellettavien erityisjärjestelyjen puitteissa;
- 5) 'tulo- ja varallisuusveroilla' veroja, jotka luetellaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen ja vakuutusmaksuista perittävien verojen alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/799/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 3 kohdassa yhdessä saman direktiivin 1 artiklan 4 kohdan kanssa,

6) 'vakuutusmaksuveroilla' seuraavia:

- | | | |
|----|----------------|---|
| a) | Belgiassa: | i) taxe annuelle sur les contrats d'assurance,
ii) jaarlijkse taks op de verzeke-ringscontracten; |
| b) | Tanskassa: | i) afgift af lystfartøjsforsikringer,
ii) afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.,
iii) stempelafgift af forsikringspræ-mier; |
| c) | Saksassa: | i) Versicherungssteuer,
ii) Feuerschutzsteuer; |
| d) | Kreikassa: | i) όρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε),
ii) Τέλη Χαρτοσήμου; |
| e) | Espanjassa: | Impuesto sobre las primas de segu-ros; |
| f) | Ranskassa: | taxe sur les conventions d'assuran-ces; |
| g) | Irlannissa: | levy on insurance premiums; |
| h) | Italiassa: | imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 n:o 1216; |
| i) | Luxemburgissa: | i) impôt sur les assurances,
ii) impôt dans l'interêt du service d'incendie; |
| j) | Maltassa: | taxxa fuq dokumenti u trasferimen-ti; |
| k) | Alankomaissa: | assurantiebelasting; |
| l) | Itävallassa: | i) Versicherungssteuer,
ii) Feuerschutzsteuer; |
| m) | Portugalissa: | imposto de selo sobre os prémios de seguros; |

⁽¹⁾ EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/98/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 129).

- n) Sloveniassa: i) davek od prometa zavarovalnih poslov,
ii) požarna taksa;
- o) Suomessa: i) eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier,
ii) palosuojelumaksu/brandskyddsavgift;
- p) Yhdistyneessä kuningaskunnassa: insurance premium tax (IPT).

4 artikla

1. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on toimitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle tämän pyynnöstä saatavan perintään tarvittavat tiedot.

Näiden tietojen saamiseksi viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on käytettävä kotipaikkajäsenvaltiossa syntyneiden samanlaisten saatavien perintään sovellettavissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä annettuja valtuuksia.

2. Tietojen pyynnössä on ilmoitettava sen henkilön nimi ja osoite, jota toimitettavat tiedot koskevat, ja muut kyseisen henkilön tunnistamista varten tarpeelliset tiedot, jotka ovat tavanomaisesti pyynnön esittävän viranomaisen saatavilla, sekä sen saatavan luonne ja määrä, jonka perusteella pyyntö esitetään.

3. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, ei tarvitse toimittaa tietoja:

- a) joita se ei voisi hankkia kotipaikkajäsenvaltiossa syntyneiden vastaavien saatavien perimiseksi;
- b) jotka paljastaisivat kaupallisen, teollisen tai ammatillisuuden;
- c) tai joiden toimittaminen olisi luonteeltaan sellaista, että se vaarantaisi kyseisen valtion turvallisuuden tai yleisen järjestyksen.

4. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle syyt, joiden vuoksi tietopyyntöä ei voida täyttää.

5 artikla

1. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava vastaanottajalle avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä ja kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien vastaavien asiakirjojen ilmoittamista koskevien sääntöjen mukaisesti kaikista saatavaan ja sen perintään liittyvistä, myös oikeudellisista asiakirjoista ja päätöksistä, jotka ovat peräisin avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiosta.

2. Ilmoituspyynnössä on oltava vastaanottajan nimi ja osoite ja muut kyseisen henkilön tunnistamista varten tarpeelliset tiedot, jotka ovat tavanomaisesti avunantoa pyytävän viranomaisen saatavilla, ilmoitettavan asiakirjan tai päätöksen luonne ja kohde sekä tarvittaessa velallisen nimi ja osoite ja muut kyseisen henkilön tunnistamista varten tarpeelliset tiedot, jotka ovat tavanomaisesti avunantoa pyytävän viranomaisen saatavilla, asiakirjassa tai päätöksessä tarkoitettu saatava sekä kaikki muut tarvittavat tiedot.

3. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava viipymättä avunantoa pyytävälle viranomaiselle ilmoituspyynnön tulos ja erityisesti päivämäärä, jona asiakirja tai päätös on toimitettu vastaanottajalle.

6 artikla

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on toimitettava avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä perinnän mahdollistavassa asiakirjassa tarkoitettujen saatavien perintä kotipaikkajäsenvaltiossa syntyneiden vastaavien saatavien perintään sovellettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

Tätä varten kaikkia perintäpyynnön kohteena olevia saatavia on käsiteltävä viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion saatavina, lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan 12 artiklaa.

7 artikla

1. Saatavaa koskevaan perintäpyyntöön, jonka avunantoa pyytävä viranomaisen osoittaa toiselle viranomaiselle, liitetään virallinen tai oikeaksi todistettu jäljennös sellaisesta saatavan perinnän mahdollistavasta asiakirjasta, joka on annettu avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, sekä tarvittaessa muut perintään tarvittavat asiakirjat alkuperäiskappaleina tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä.

2. Avunantoa pyytävä viranomais voi laatia perintäpyynnön ainoastaan, jos:

a) saatavaa tai sen perinnän mahdollistavaa asiakirjaa ei ole riitautettu tämän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan 12 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa;

b) viranomais on käynnistänyt kotipaikkajäsenvaltiossaan asianmukaisen perintämenettelyn, jota voidaan käyttää 1 kohdassa tarkoitettun asiakirjan perusteella, eivätkä nämä toimenpiteet johda koko saatavan maksuun.

3. Perintäpyynnössä on mainittava:

a) asianomaisen henkilön ja/tai sivullisen, jolla on hänen varojaan, nimi, osoite ja kaikki muut hänen tunnistamista varten tarpeelliset tiedot;

b) avunantoa pyytävän viranomaisen nimi, osoite ja kaikki muut sen tunnistamista varten tarpeelliset tiedot;

c) avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa annettu perinnän mahdollistava asiakirja;

d) saatavan laji ja määrä, mukaan lukien pääoma, korko ja muut rangaistusmaksut, sakot ja kulut esitettynä kummankin viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion valuuttana;

e) päivämäärä, jolloin avunantoa pyytävä viranomais ja/tai viranomais, jolle pyyntö osoitetaan, on antanut asiakirjan tiedoksi vastaanottajalle;

f) päivämäärä, josta lukien, ja määräaika, johon mennessä, täytäntöönpano on mahdollinen avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti;

g) muut tarpeelliset tiedot.

Perintäpyynnössä on lisäksi oltava avunantoa pyytävän viranomaisen ilmoitus, jossa vahvistetaan, että 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

4. Avunantoa pyytävän viranomaisen on toimitettava viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan, kaikki perintäpyyntöön joh-taneeseen asiaan liittyvät tarpeelliset tiedot heti ne saatuaan.

8 artikla

Saatavan perinnän täytäntöönpanon mahdollistava asiakirja on tunnustettava sellaisenaan, ja sitä on sen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, jolle pyyntö on osoitettu, käsiteltävä ilman eri toimenpiteitä perinnän täytäntöönpanon mahdollistavana asiakirjana.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään, saatavan perinnän täytäntöönpanon mahdollistava asiakirja voidaan tarvittaessa ja sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti hyväksyä tai tunnustaa asiakirjaksi taikka täydentää tai korvata se sellaisella asiakirjalla, joka mahdollistaa täytäntöönpanon kyseisen jäsenvaltion alueella.

Jäsenvaltioiden on pyrittävä saattamaan asiakirjan hyväksymiseen, tunnustamiseen, täydentämiseen tai korvaamiseen liittyvät muodollisuudet päätökseen kolmen kuukauden kuluessa perintäpyynnön saapumisesta, lukuun ottamatta neljännessä kohdassa tarkoitettuja tapauksia. Näitä muodollisuuksia ei voida torjua, jos asiakirja on muodoltaan asianmukainen. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle syy kolmen kuukauden määräajan ylittämiseen.

Jos jonkin edellä tarkoitettun muodollisuuden täyttäminen antaa aiheen riitauttamiseen, joka koskee saatavaa ja/tai perinnän täytäntöönpanon mahdollistavaa, avunantoa pyytävän viranomaisen toimittamaa asiakirjaa, sovelletaan 12 artiklaa.

9 artikla

1. Perintä on suoritettava sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, jäsenvaltion valuuttana. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on toimitettava perimänsä saatava täysimääräisenä avunantoa pyytävälle viranomaiselle.

2. Viranomais, jolle pyyntö osoitetaan, voi kotipaikkajäsenvaltiossaan voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen salliessa ja avunantoa pyytävää viranomaista kuultuaan myöntää velalliselle maksuaikaa tai antaa tälle mahdollisuuden maksaa vähittäin. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, tältä maksuajalta perimät korot on myös toimitettava avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiolle.

Siitä ajankohdasta lähtien, jona perinnän mahdollistava asiakirja on tunnustettu sellaisenaan 8 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti tai hyväksytty, tunnustettu taikka täydennetty tai korvattu 8 artiklan toisen kohdan mukaisesti, on maksun viivästyksen johdosta perittävä korkoa sen viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti, ja myös tämä korko on toimitettava avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiolle.

10 artikla

Sen estämättä, mitä 6 artiklan toisessa kohdassa säädetään, perittävällä saatavalla ei välttämättä ole pyynnön vastaanottavan viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa syntyneen vastaavanlaisen saatavan etuoikeutta.

11 artikla

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava viipymättä avunantoa pyytävälle viranomaiselle toimista, joita se on toteuttanut perintäpyynnön johdosta.

12 artikla

1. Jos henkilö, jota asia koskee, kiistää perintämenettelyn aikana saatavan tai avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiosta peräisin olevan asiakirjan, joka mahdollistaa saatavan perinnän, kyseisen henkilön on annettava asia avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen ratkaistavaksi kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti. Avunantoa pyytävä viranomaisen ilmoittaa tästä toimesta viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan. Myös henkilö, jota asia koskee, voi ilmoittaa tästä toimesta viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan.

2. Kun viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen joko avunantoa pyytävältä viranomaiselta tai henkilöltä, jota asia koskee, sen on keskeytettävä perintämenettely, kunnes toimivaltainen laitos tekee päätöksen asiassa, jollei avunantoa pyytävä viranomaisen tämän kohdan toisen kohdan mukaisesti vaadi muuta. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, voi toteuttaa varotoimenpiteitä perinnän varmistamiseksi, jos se pitää niitä tarpeellisina, siltä osin kuin sen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevat lait ja asetukset mahdollistavat sen vastaavien saatavien osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan soveltamista.

Avunantoa pyytävä viranomaisen voi kotipaikkajäsenvaltionsa lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti pyytää viranomaista, jolle pyyntö on osoitettu, perimään riitautetun saatavan, jos se on sallittua kyseisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaan. Jos riitautus ratkaistaan velallisen hyväksi, avunantoa pyytävä viranomaisen on velvollinen maksamaan takaisin kaikki perityt määrät ja kaikki sen viranomai-

sen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion voimassa olevien lakien mukaiset korvaukset.

3. Kun kiistäminen koskee perintätoimenpiteitä, jotka on toteutettu sen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, jolle pyyntö osoitetaan, asia on annettava tämän jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen ratkaistavaksi sen lakien ja asetusten mukaisesti.

4. Kun toimivaltainen laitos, jonka ratkaistavaksi asia on 1 kohdan mukaisesti annettu, on oikeudellinen tai hallinnollinen tuomioistuin, tämän tuomioistuimen päätös, jos se on avunantoa pyytävälle viranomaiselle myönteinen ja mahdollistaa saatavan perinnän avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, on 6, 7 ja 8 artiklassa tarkoitettu "perinnän mahdollistava asiakirja", ja saatavan perintä on toteutettava tämän päätöksen perusteella.

13 artikla

Avunantoa pyytävän viranomaisen perustellusta pyynnöstä viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on toteutettava varotoimenpiteitä saatavan perinnän varmistamiseksi siltä osin kuin sen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevat lait ja asetukset sen mahdollistavat.

Ensimmäisen kohdan täytäntöön panemiseksi sovelletaan soveltuvin osin 6 artiklaa, 7 artiklan 1, 3 ja 4 kohtaa sekä 8, 11, 12 ja 14 artiklaa.

14 artikla

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, ei tarvitse:

- a) antaa 6–13 artiklassa tarkoitettua apua, jos saatavan perintä on velallisen tilanteen vuoksi omiaan aiheuttamaan vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia velallisen kotipaikkajäsenvaltiossa, mikäli tällainen toimenpide sallitaan sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa käytännöissä vastaavien kansallisten saatavien osalta;
- b) antaa 4–13 artiklassa tarkoitettua apua, jos 4, 5 tai 6 artiklan mukainen alkuperäinen pyyntö koskee yli viisi vuotta vanhoja saatavia, jolloin tämä aika lasketaan siitä ajankohdasta, jona perinnän täytäntöönpanon mahdollistava asiakirja on laadittu avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien lakien tai asetusten tai hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti, pyynnön esittämisajankohtaan. Jos saatava tai perinnän mahdollistava asiakirja kuitenkin riitautetaan, määräaika alkaa kulua siitä ajankohdasta, jolloin avunantoa pyytänyt valtio vahvistaa, että saatavaa tai perinnän täytäntöönpanon mahdollistavaa asiakirjaa ei voi enää riitauttaa.

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle syyt, joiden vuoksi avunantopyyntöä ei voida täyttää. Tämä perusteltu kieltäytyminen on annettava tiedoksi myös komissiolle.

15 artikla

1. Vanhentumista koskevia kysymyksiä sääntelevät yksinomaan avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevat säännökset.

2. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, toteuttamia avunantopyynnön mukaisia perintätoimia, jotka, jos avunantoa pyytävä viranomaisella olisi toteuttanut ne, olisivat aiheuttaneet vanhentumisen lykkäytymisen tai keskeytymisen avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti, on pidettävä tältä osin toteutettuina viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa.

16 artikla

Viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan, saa toimittaa sille tämän direktiivin soveltamiseksi toimitetut asiakirjat ja tiedot ainoastaan:

- a) avunantopyynnössä tarkoitettulle henkilölle;
- b) saatavien perinnästä vastaaville henkilöille ja viranomaisille sekä ainoastaan perintää varten;
- c) oikeusviranomaisille, jotka käsittelevät saatavien perintää koskevia asioita.

17 artikla

Avunantopyyntöihin, saatavien perinnän täytäntöönpanon mahdollistavaan asiakirjaan ja muihin liitteinä oleviin asiakirjoihin on liitettävä käännös sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisen viranomaisen oikeutta kieltäytyä käännöksen toimittamisesta.

18 artikla

1. Viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, on perittävä asianomaiselta henkilöltä kaikki perinnästä koituneet kulut ja pidettävä ne tallessa tämän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion vastaaviin saataviin sovellettavien lakien tai asetusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot luopuvat puolin ja toisin kaikista sellaisten kulujen korvaamisesta, jotka johtuvat niiden tätä direktiiviä soveltaen antamasta keskinäisestä avunannosta.

3. Jos perintä aiheuttaa erityisiä vaikeuksia ja aiheuttaa siten erittäin suuret kulut tai liittyy järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan, avunantoa pyytävät viranomaiset ja viranomaiset, joille pyyntö osoitetaan, voivat sopia kyseessä olevaa tapausta koskevista erityisistä korvausjärjestelyistä.

4. Avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion on korvattava sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltiolle kaikki kulut ja menetykset, jotka aiheutuvat saatavan oikeellisuuden tai avunantoa pyytävän viranomaisen lähettämän asiakirjan pätevyyden osalta perusteettomiksi todetuista toimituksista.

19 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava toisilleen luettelo viranomaisista, joilla on valtuudet laatia tai vastaanottaa avunantopyyntöjä.

20 artikla

1. Komissiota avustaa perintäkomitea, jäljempänä 'komitea'.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

21 artikla

Komitea voi käsitellä kaikkia tämän direktiivin soveltamiseen liittyviä kysymyksiä, jotka sen puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

22 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt 4 artiklan 2 ja 4 kohdan, 5 artiklan 2 ja 3 kohdan, 7, 8, 9, 11 artiklan, 12 artiklan 1 ja 2 kohdan, 14 artiklan, 18 artiklan 3 kohdan sekä 24 artiklan soveltamisesta, keinoista, joita voidaan käyttää viranomaisten välisessä tiedonvaihdossa, sekä valuuttojen muuntamisesta, perittyjen määrien toimittamisesta ja avunantopyynnön edellyttämän saatavan vähimmäismäärän vahvistamisesta annetaan 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

23 artikla

Tämä direktiivi ei estä soveltamasta laajempaa keskinäistä avunantoa, jota tietyt jäsenvaltiot myöntävät tai myöntäisivät toisilleen sopimusten tai järjestelyjen perusteella, mukaan luettuna avunanto oikeudellisten tai muiden asiakirjojen ilmoittamisen alalla.

24 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän direktiivin soveltamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

Komissio toimittaa nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle vuosittain, montako tietojensaantipyynnöä, ilmoitus- ja perintäpyynnöä ne ovat lähettäneet ja saaneet kunakin vuonna, sekä niiden kohteena olevien saatavien ja perittyjen saatavien määrät.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka toinen vuosi kertomuksen järjestelmän soveltamisesta ja sen tuottamista tuloksista.

25 artikla

Kumotaan direktiivi 76/308/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A ja B osassa mainituilla säädöksillä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuu-teen noudattaa liitteessä I olevassa C osassa asetettuja määrääi-koja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

26 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. RUPEL

LIITE I

A OSA

Kumottu direktiivi ja sen muutokset
(25 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi 76/308/ETY
 (EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18)

Direktiivi 79/1071/ETY
 (EYVL L 331, 27.12.1979, s. 10)

Direktiivi 92/12/ETY
 (EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1)

ainoastaan 30 a artikla

Direktiivi 92/108/ETY
 (EYVL L 390, 31.12.1992, s. 124)

ainoastaan 1 artiklan 9 alakohta

Direktiivi 2001/44/EY
 (EYVL L 175, 28.6.2001, s. 17)

B OSA

Muutossäädökset, joita ei ole kumottu

Vuoden 1979 liittymisasiakirja

Vuoden 1985 liittymisasiakirja

Vuoden 1994 liittymisasiakirja

Vuoden 2003 liittymisasiakirja

C OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
(25 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
76/308/ETY	1 päivänä tammikuuta 1978
79/1071/ETY	1 päivänä tammikuuta 1981
92/12/ETY	1 päivänä tammikuuta 1993 ⁽¹⁾
92/108/ETY	31 päivänä joulukuuta 1992
2001/44/EY	30 päivänä kesäkuuta 2002

⁽¹⁾ Tanskan kuningaskunta saa kuitenkin 9 artiklan 3 kohdan osalta saattaa tämän säännöksen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993.

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 76/308/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan johdantokappaleen a–e alakohta	2 artiklan ensimmäisen kohdan a–e alakohta
2 artiklan johdantovirkkeen f alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelma kohta	2 artiklan ensimmäisen kohdan f alakohdan i, ii ja iii alakohta
2 artiklan johdantovirkkeen g–i alakohta	2 artiklan ensimmäisen kohdan g–i alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisestä viidenteen luetelma kohtaan	3 artiklan ensimmäisen kohdan 1–5 alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan a alakohta	3 artiklan 6 alakohdan l alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan b alakohta	3 artiklan 6 alakohdan a alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan c alakohta	3 artiklan 6 alakohdan c alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan d alakohta	3 artiklan 6 alakohdan b alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan e alakohta	3 artiklan 6 alakohdan e alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan f alakohta	3 artiklan 6 alakohdan d alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan g alakohta	3 artiklan 6 alakohdan f alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan h alakohta	3 artiklan 6 alakohdan o alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan i alakohta	3 artiklan 6 alakohdan h alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan j alakohta	3 artiklan 6 alakohdan g alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan k alakohta	3 artiklan 6 alakohdan i alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan l alakohta	3 artiklan 6 alakohdan k alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan m alakohta	3 artiklan 6 alakohdan m alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan n alakohta	—
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan o alakohta	3 artiklan 6 alakohdan p alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan p alakohta	3 artiklan 6 alakohdan j alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan ensimmäisen kohdan q alakohta	3 artiklan 6 alakohdan n alakohta
3 artiklan kuudennen luetelma kohdan toinen kohta	2 artiklan toinen kohta
4 ja 5 artikla	4 ja 5 artikla
6 artiklan 1 kohta	6 artiklan ensimmäinen kohta
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan toinen kohta
7 artiklan 1 ja 2 kohta	7 artiklan 1 ja 2 kohta
7 artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohdan ensimmäinen kohta
7 artiklan 4 kohta	7 artiklan 3 kohdan toinen kohta
7 artiklan 5 kohta	7 artiklan 4 kohta
8 artiklan 1 kohta	8 artiklan ensimmäinen kohta
8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas kohta	8 artiklan toinen, kolmas ja neljäs kohta

Direktiivi 76/308/ETY	Tämä direktiivi
9–19 artikla	9–19 artikla
20 artiklan 1 ja 2 kohta	20 artiklan 1 ja 2 kohta
20 artiklan 3 kohta	—
21, 22 ja 23 artikla	21, 22 ja 23 artikla
24 artikla	—
25 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen ja toinen virke	24 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
25 artiklan toisen kohdan ensimmäinen ja toinen virke	24 artiklan toinen ja kolmas kohta
26 artikla	27 artikla
—	Liite I
—	Liite II